

INGEZONDEN

WAARSCHUWING INZAKE „DIHYDRAL” (DIHYDROTACHYSTEROL PHILIPS-DUPHAR).

In een grote advertentie van Philips-Duphar Nederland N.V. in dit *Tijdschrift* (20 augustus jl.) inzake het preparaat „Dihydral” wordt vermeld: „Dihydral was, is en blijft 0,5 pct kristallijn dihydrotachysterol!”. Deze volzin wekt de indruk, dat Dihydral een preparaat van bijzonder constante samenstelling was en dit in de toekomst ook zal blijven. Deze aanprijzing is echter misleidend, aangezien gebleken is, dat de werkzaamheid van Dihydral bij patiënten met parathyreooprive tetanie in de laatste 5 à 6 jaar geleidelijk is toegenomen tot het meer dan vijfvoudige van de vroegere. Bedroeg tot voor enkele jaren de gemiddelde onderhoudsdosis voor deze patiënten 15-30 druppels per dag, thans moet men ter vermindering van overdosering met alle gevolgen van dien, niet meer dan 3-4 druppels per dag geven, in enkele gevallen zelfs 1 à 2 druppels.

In het Wilhelmina-Gasthuis te Amsterdam hebben wij twee patiënten behandeld, die beiden een ernstige vorm hadden van chronische hypercalciëmie met nierfunctiestoornissen en stikstofretentie ten gevolge van langdurige overdosering van Dihydral. Het feit, dat mij gebleken is, dat velen die patiënten met parathyreooprive tetanie behandelen, niet op de hoogte zijn van de sterk toegenomen werkzaamheid van Dihydral (welk middel thans ongeveer 5 keer zo sterk werkt als het A.T. 10 van Merck), noopt mij tot deze waarschuwing.

Een en ander is aanleiding geweest tot een uitvoerige correspondentie en besprekingen met enkele stafleden van de wetenschappelijke afdeling van Philips-Duphar Nederland, waarbij o.a. medegedeeld werd, dat het middel thans een geheel constante samenstelling en constante werkzaamheid zou hebben, en dat men voorlopig de huidige concentratie zou handhaven. Het lag in de bedoeling, na het rondzenden van waarschuwingen aan de artsen in Nederland, met ingang van januari 1961 de sterkte van het huidige preparaat tot op $\frac{1}{5}$ te verminderen, zodat dan weer de oorspronkelijke werkzaamheid zou verkregen zijn, ongeveer overeenkomstig de concentratie van A.T. 10 Merck.

Voorlopig dienen diegenen, die lijders aan parathyreooprive tetanie behandelen met Dihydral, rekening te houden met een onderhoudsdosis van gemiddeld 3 à 4 druppels.

Amsterdam, 22 augustus 1960

W. DRUKKER

WINTERUITZENDING

Nu de „zomer” weer langzamerhand aan het eind begint te komen en de herfst en winter voor de deur staan, wilde ik gaarne de aandacht vestigen op de mogelijkheden, die er ook 's winters bestaan om kinderen, voor wie dat heilzaam en noodzakelijk wordt geacht, te doen verplegen in de koloniehuisen en herstellingsoorden.

Hoewel de winteruitzending in het merendeel van de Nederlandse koloniehuisen reeds geruime tijd mogelijk is, blijkt het toch, dat dit idee nog niet veel weerklank heeft gevonden bij de uitzendende artsen, noch bij de ouders van kinderen die voor uitzending in aanmerking komen. Nog steeds wordt het idee „uitzending” gekoppeld aan de voorjaars- en zomermaanden.

Toch zijn er vele argumenten die aangevoerd kunnen worden om duidelijk te maken, dat juist in de winter de uitzending vele voordelen biedt. In de eerste plaats zijn de koloniehuisen in deze periode niet overvol, zodat aan ieder kind individueel meer zorg kan worden besteed. Nu de in-

dicaties voor uitzending meer en meer van de somatische naar de psychische kant worden verschoven, is dit ongetwijfeld als een voordeel voor het uitgezonden kind te beschouwen. Bovendien vormen de weersomstandigheden bij deze, om psychische redenen uitgezonden kinderen geen overheersende factor van betekenis.

Ten tweede is het wel gebleken, dat een van de voornaamste redenen voor de psychische klachten van de kinderen tegenwoordig gelegen is in het gebrek aan uitingsmogelijkheden, die het gevolg zijn van de moderne behuizing in de steden. Aangezien de meeste kinderen tegenwoordig in de zomer toch wel met de ouders naar buiten kunnen trekken, is de noodzaak voor meer speelruimte in de zomer ongetwijfeld minder groot dan in de winter. Immers, des winters zijn er vrijwel geen mogelijkheden voor het stadskind om „er eens uit te komen”. Een aanvulling in deze geest door een uitzendperiode naar een van de koloniehuisen zal dus ongetwijfeld een zeer welkome verandering zijn. Vroeger, toen de meeste huizen des winters nog gesloten werden, bestonden er grote moeilijkheden om enige continuïteit te krijgen in de staf van het verplegend personeel, daar de meeste leden hiervan gedurende de winter noodgedwongen moesten worden ontslagen. Indien het thans, door medewerking van alle uitzendende artsen mogelijk zal zijn, ook in de toekomst de meeste huizen des winters te doen functioneren, zal het mogelijk zijn de personeelsbezetting ook gedurende de wintermaanden volledig te handhaven, waardoor een grotere continuïteit van personeel mogelijk zal zijn. Het is wel overbodig om het belang hiervan naar voren te brengen, juist waar het accent de laatste jaren zo zeer op de psychische kant van de behandeling is komen te vallen.

Van harte hopen de uitzendende verenigingen dan ook, dat er in de komende wintermaanden ten volle gebruik zal worden gemaakt van de mogelijkheden tot uitzending naar de koloniehuisen.

Amsterdam, 22 augustus 1960
Oosteinde 5

H. M. C. POORTMAN,
kinderarts, geneeskundig inspecteur van het Centraal Genootschap voor Kinderherstellingsoorden en Gezondheidskolonies

BERICHTEN BUITENLAND

België

Antwerpens Geneeskundige Dagen. — De vijftiende sessie van Antwerpens Geneeskundige Dagen wordt van 22 tot 26 september gehouden. Ter viering van het derde lustrum is het programma bijzonder aantrekkelijk, ook voor de gezinnen der deelnemers. Inlichtingen verstrekt het secretariaat Geneeskundige Kring, Geneesherenhuis, Louisastraat 8 (Tel. 33.37.00), Antwerpen.

Engeland

De asociale lijder aan open tuberculose. — De redactie van de *Lancet* van 20 augustus (bl. 420) bespreekt de wettelijke mogelijkheid, een lijder aan longtuberculose te dwingen zich in een ziekenhuis te laten opnemen. In de jongste tijd deed men zeer goede ervaringen op; men nam zelfs waar, dat een aantal tevoren onwillige patiënten „coöperative” werden en na hun genezing in het ziekenhuis zich trouw op de polikliniek vertoonden.

Maar indien na de gerechtelijke uitspraak de patiënt onwillig blijft, is er wettelijk niets meer met hem te beginnen en kan hij een „farce” maken van de procedure. Het bevel